BENDROJO TEISMO (ketvirtoji kolegija) SPRENDIMAS

2012 m. kovo 21 d.*

„Bendra užsienio ir saugumo politika — Irano Islamo Respublikai taikomos ribojamosios priemonės siekiant užkirsti kelią branduolinių ginklų platinimui — Lėšų įšaldymas — Ieškinys dėl panaikinimo — Pareiga motyvuoti — Teisė į gynybą — Teisė į veiksmingą teisminę gynybą — Vertinimo klaida — Įrodinėjimo pareiga ir įrodymų apimtis“

Sujungtose bylose T-439/10 ir T-440/10

Fulmen, įsteigta Teherane (Iranas),

Fereydoun Mahmoudian, gyvenantis Teherane,

atstovaujami advokato A. Kronshagen,

ieškovai,

prieš

Europos Sąjungos Tarybą, atstovaujamą M. Bishop ir R. Liudvinavičiūtės-Cordeiro,

atsakovę,

palaikomą

Europos Komisijos, atstovaujamos M. Konstantinidis ir É. Cujo,

įstojusios į bylą šalies,

dėl, pirma, prašymo panaikinti 2010 m. liepos 26 d. Tarybos sprendimą 2010/413/BUSP dėl ribojamųjų priemonių Iranui, kuriuo panaikinama Bendroji pozicija 2007/140/BUSP (OL L 195, p. 39), 2010 m. liepos 26 d. Tarybos įgyvendinimo reglamentą (ES) Nr. 668/2010, kuriuo įgyvendinama Reglamento (EB) Nr. 423/2007 dėl ribojančių priemonių Iranui 7 straipsnio 2 dalis (OL L 195, p. 25), 2010 m. spalio 25 d. Tarybos sprendimą 2010/644/BUSP, kuriuo iš dalies keičiamas Sprendimas 2010/413/BUSP (OL L 281, p. 81), ir 2010 m. spalio 25 d. Tarybos reglamentą (ES) Nr. 961/2010 dėl ribojamųjų priemonių Iranui, kuriuo panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 423/2007 (OL L 281, p. 1), kiek šie aktai susiję su ieškovais, ir, antra, prašymo pripažinti ieškovų patirtą žalą dėl minėtų teisės aktų priėmimo

BENDRASIS TEISMAS (ketvirtoji kolegija),

kurį sudaro pirmininkė I. Pelikánová (pranešėja), teisėjai K. Jürimäe ir M. van der Woude,

* Proceso kalba: prancūzų.

posėdžio sekretorė C. Kristensen, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2011 m. lapkričio 23 d. posėdžiui,

priima šį

Sprendimą

Ginčo aplinkybės

1 Ieškovė byloje T-439/10 *Fulmen* yra Irano bendrovė, vykdanti veiklą, be kita ko, elektros įrangos sektoriuje.

2 Ieškovas byloje T-440/10 Fereydoun Mahmoudian yra didžiausią *Fulmen* akcijų dalį turintis akcininkas ir jos valdybos pirmininkas.

Irano Islamo Respublikai taikomos ribojamosios priemonės

3 Ši byla susijusi su ribojamosiomis priemonėmis, nustatytomis siekiant daryti spaudimą Irano Islamo Respublikai, kad ji nutrauktų branduolinę veiklą, dėl kurios kyla branduolinių ginklų platinimo rizika, ir branduolinių ginklų tiekimo sistemų kūrimą (toliau – branduolinių ginklų platinimas).

4 Europos Sąjungoje 2007 m. vasario 27 d. priimta Tarybos bendroji pozicija 2007/140/BUSP dėl ribojančių priemonių Iranui (OL L 61, p. 49), o 2007 m. balandžio 19 d. priimtas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 423/2007 dėl ribojančių priemonių Iranui (OL L 103, p. 1).

5 Bendrosios pozicijos 2007/140 5 straipsnio 1 dalies b punkte numatytas tam tikrų kategorijų asmenų ir subjektų bet kokių lėšų ir ekonominių išteklių įšaldymas. Šių asmenų ir subjektų sąrašas pateikiamas Bendrosios pozicijos 2007/140 II priede.

6 Tiek, kiek tai susiję su Europos bendrijos kompetencija, Reglamento Nr. 423/2007 7 straipsnio 2 dalyje numatytas asmenų, subjektų ar organizacijų, kuriuos Europos Sąjungos Taryba pagal Bendrosios pozicijos 2007/140 5 straipsnio 1 dalies b punktą pripažino dalyvaujančiais branduolinių ginklų platinimo veikloje, lėšų įšaldymas. Šių asmenų, subjektų ir organizacijų sąrašas sudaro Reglamento Nr. 423/2007 V priedą.

7 Bendroji pozicija 2007/140 panaikinta 2010 m. liepos 26 d. Tarybos sprendimu 2010/413/BUSP dėl ribojamųjų priemonių Iranui (OL L 195, p. 39).

8 Sprendimo 2010/413 20 straipsnio 1 dalyje numatytos kelios kategorijos subjektų, kuriems taikomas lėšų įšaldymas. Ši nuostata, be kita ko, susijusi su „asmenimis ir subjektais, <...> dalyvaujančiais [branduolinių ginklų platinimo veikloje], tiesiogiai su ja susijusiais ar teikiančiais jai paramą, arba jų vardu veikiančiais ar jų vadovaujamais asmenimis ar subjektais, arba jiems nuosavybės teise priklausančiais ar jų kontroliuojamais subjektais, įskaitant neteisėtomis priemonėmis, <...> kaip nurodyta II priede“.

9 Be to, Sprendimo 2010/413 19 straipsnio 1 dalyje numatyti atvykimo į valstybių narių teritoriją apribojimai, taikomi sprendimo II priede nurodytiems asmenims.

10 Pagal Sprendimo 2010/413 24 straipsnio 2–4 dalis:

„2. Jei Taryba nusprendžia asmeniui arba subjektui taikyti 19 straipsnio 1 dalies b punkte ir 20 straipsnio 1 dalies b punkte nurodytas priemones, ji atitinkamai iš dalies pakeičia II priedą.

3. Apie savo sprendimą, įskaitant įtraukimo į sąrašą priežastis, [2 dalyje] nurodytam asmeniui arba subjektui Taryba praneša tiesiogiai, jei žinomas adresas, arba paskelbdama pranešimą, suteikdama tokiam asmeniui ar subjektui galimybę pateikti pastabas.

4. Jeigu pateikiamos pastabos arba pateikiama naujų esminių įrodymų, Taryba peržiūri savo sprendimą ir atitinkamai apie tai informuoja asmenį arba subjektą.“

11 Sprendimo 2010/413 II priedo sąrašas pakeistas nauju sąrašu, nustatytu 2010 m. spalio 25 d. Tarybos sprendimu 2010/644/BUSP, kuriuo iš dalies keičiamas Sprendimas 2010/413 (OL L 281, p. 81).

12 Reglamentas Nr. 423/2007 panaikintas 2010 m. spalio 25 d. Tarybos reglamentu (ES) Nr. 961/2010 dėl ribojamųjų priemonių Iranui (OL L 281, p. 1).

13 Pagal Reglamento Nr. 961/2010 16 straipsnio 2 dalį:

„Įšaldomos visos VIII priede nurodytiems asmenims, subjektams ir organizacijoms priklausančios, jų turimos, valdomos arba kontroliuojamos lėšos ir ekonominiai ištekliai. Į VIII priedą įtraukiami <...> fiziniai ir juridiniai asmenys, subjektai ir organizacijos, kai pagal Sprendimo [2010/413] 20 straipsnio 1 dalies b punktą nustatoma, kad:

a) jie dalyvauja [branduolinių ginklų platinimo veikloje], yra tiesiogiai su tuo susiję arba teikia paramą, <...> arba jie nuosavybės teise priklauso tokiam asmeniui, subjektui arba organizacijai, arba yra jų kontroliuojami, įskaitant neteisėtas priemones, arba veikia jų vardu ar nurodymu;

<...>“

14 Pagal Reglamento Nr. 961/2010 36 straipsnio 2–4 dalis:

„2. Jeigu Taryba nusprendžia fiziniam ar juridiniam asmeniui, subjektui arba organizacijai taikyti 16 straipsnio 2 dalyje nurodytas priemones, ji atitinkamai iš dalies keičia VIII priedą.

3. Taryba tiesiogiai, jei adresas žinomas, arba netiesiogiai, t. y., viešai paskelbdama pranešimą, [2 dalyje] nurodytam fiziniam ar juridiniam asmeniui, subjektui arba organizacijai praneša savo sprendimą, įskaitant įtraukimo į sąrašą motyvus, suteikdama tokiam fiziniam ar juridiniam asmeniui, subjektui arba organizacijai galimybę pateikti pastabas.

4. Jeigu pateikiamos pastabos arba pateikiama naujų esminių įrodymų, Taryba peržiūri savo sprendimą ir atitinkamai apie tai informuoja fizinį ar juridinį asmenį, subjektą arba organizaciją.“

Ieškovams taikomos ribojamosios priemonės

15 Priimdama 2010 m. liepos 26 d. Sprendimą 2010/413 Taryba ieškovės pavadinimą ir ieškovo pavardę įtraukė į asmenų, subjektų ir organizacijų sąrašą, esantį šio sprendimo II priedo I lentelėje.

16 Todėl 2010 m. liepos 26 d. Tarybos įgyvendinimo reglamentu (ES) Nr. 668/2010, kuriuo įgyvendinama Reglamento Nr. 423/2007 dėl ribojančių priemonių Iranui 7 straipsnio 2 dalis (OL L 195, p. 25), ieškovės pavadinimas ir ieškovo pavardė įtraukti į asmenų, subjektų ir organizacijų sąrašą, esantį Reglamento Nr. 423/2007 V priedo I lentelėje. Priėmus Įgyvendinimo reglamentą Nr. 668/2010 įšaldytos ieškovų lėšos ir ekonominiai ištekliai.

17 Sprendime 2010/413 Taryba nurodė šiuos motyvus dėl *Fulmen*: „*Fulmen* dalyvavo montuojant elektros įrangą Kome/Forde [Iranas] tuo metu, kai ši vieta dar nebuvo nustatyta.“ Įgyvendinimo reglamente Nr. 668/2010 vartojama tokia formuluotė: „*Fulmen* dalyvavo montuojant elektros įrangą Kome/Forde tuo metu, kai ši vieta dar nebuvo nustatyta.“

18 Kiek tai susiję su F. Mahmoudian, tiek Sprendime 2010/413, tiek Įgyvendinimo reglamente Nr. 668/2010 nurodytas motyvas: „*Fulmen* vadovas“.

19 2010 m. liepos 28 d. raštu Taryba informavo *Fulmen*, kad jos pavadinimas įtrauktas į Sprendimo 2010/413 II priede esantį sąrašą ir Reglamento Nr. 423/2007 V priede esantį sąrašą.

20 Atitinkamais 2010 m. rugpjūčio 26 d. ir rugsėjo 14 d. laiškais F. Mahmoudian ir *Fulmen* paprašė Tarybos persvarstyti jų įtraukimą į Sprendimo 2010/413 II priede esantį sąrašą ir Reglamento Nr. 423/2007 V priede esantį sąrašą. Jie taip pat paprašė Tarybos jiems pranešti, kokiais įrodymais ji rėmėsi nustatydama ribojamąsias priemones jų atžvilgiu.

21 Sprendimo 2010/644 priėmimas neturėjo įtakos ieškovės pavadinimo ir ieškovo pavardės įtraukimui į Sprendimo 2010/413 II priede esantį sąrašą.

22 Reglamentą Nr. 423/2007 panaikinus Reglamentu Nr. 961/2010 *Fulmen* pavadinimą Taryba įtraukė į pastarojo reglamento VIII priedo B lentelės 13 punktą, o Mahmoudian pavardę įtraukė į to paties priedo A lentelės 14 punktą. Todėl ieškovų lėšos nuo tada įšaldytos pagal Reglamento Nr. 961/2010 16 straipsnio 2 dalį.

23 Dėl *Fulmen* įtraukimo į sąrašą Reglamente Nr. 961/2010 nurodytas toks motyvas: „*Fulmen* dalyvavo montuojant elektros įrangą Kome/Forde tuo metu, kai ši vieta dar nebuvo nustatyta.“ Kiek tai susiję su F. Mahmoudian, nurodytas šis motyvas: „*Fulmen* vadovas“.

24 2010 m. spalio 28 d. raštais Taryba atsakė į ieškovų 2010 m. rugpjūčio 26 d. ir rugsėjo 14 d. laiškus, nurodydama, kad po peržiūros ji atmetė jų prašymą išbraukti ieškovės pavadinimą ir ieškovo pavardę iš Sprendimo 2010/413 II priede esančio sąrašo ir Reglamento Nr. 961/2010 VIII priede esančio sąrašo (toliau – ginčijami sąrašai). Šiuo atžvilgiu ji nurodė, jog byloje nėra naujų duomenų, pateisinančių jos pozicijos pakeitimą, todėl ieškovams ir toliau turi būti taikomos šiuose teisės aktuose numatytos ribojamosios priemonės. Be to, Taryba nurodė, kad jos sprendimas neišbraukti ieškovės pavadinimo ir ieškovo pavardės iš ginčijamų sąrašų nėra pagrįstas kitomis aplinkybėmis nei nurodytos šiuose sąrašuose pateiktuose motyvuose.

Procesas ir šalių reikalavimai

25 Ieškovai pareiškė ieškinius, kuriuos Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2010 m. rugsėjo 24 d.

26 2011 m. sausio 17 d. Bendrojo Teismo kanceliarijai pateiktais dokumentais Europos Komisija paprašė leisti įstoti į šias bylas Tarybos pusėje. 2011 m. kovo 8 d. nutartimis Bendrojo Teismo ketvirtosios kolegijos pirmininkas leido įstoti į bylą.

27 2011 m. lapkričio 15 d. Bendrojo Teismo ketvirtosios kolegijos pirmininko nutartimi bylos T-439/10 ir T-440/10 buvo sujungtos pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 50 straipsnį, kad būtų bendrai vykdoma žodinė proceso dalis ir priimtas sprendimas.

28 2011 m. lapkričio 23 d. posėdyje išklausyti šalių žodiniai paaiškinimai ir jų atsakymai į Bendrojo Teismo žodžiu pateiktus klausimus.

29 Ieškiniuose ieškovai Bendrojo Teismo prašo:

— panaikinti Sprendimą 2010/413 ir Įgyvendinimo reglamentą Nr. 668/2010 tiek, kiek šie aktai susiję su jais,

— priteisti iš Tarybos bylinėjimosi išlaidas.

30 Dublikuose ieškovai išplėtė reikalavimus, Bendrojo Teismo prašydami:

— panaikinti Sprendimą 2010/644 ir Reglamentą Nr. 961/2010 tiek, kiek šie aktai susiję su jais,

— pripažinti žalą, kurią jie patyrė dėl ginčijamų aktų priėmimo.

31 Taryba ir Komisija Bendrojo Teismo prašo:

— atmesti ieškinius,

— priteisti iš ieškovų bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

32 Ieškiniuose ieškovai remiasi keturiais pagrindais. Pirmasis pagrindas susijęs su pareigos motyvuoti, jų teisės į gynybą ir teisės į veiksmingą teisminę gynybą pažeidimu. Antrasis pagrindas – su teisės klaida, susijusia su tuo, kad nebuvo išankstinio kompetentingos nacionalinės institucijos sprendimo. Trečiasis pagrindas susijęs su vertinimo klaida dėl ieškovų dalyvavimo branduolinių ginklų platinimo veikloje. Ketvirtasis pagrindas – su turtine ir neturtine žala, ieškovų patirta dėl ginčijamų aktų priėmimo.

33 Per teismo posėdį ieškovai atsisakė antrojo ieškinio pagrindo, tai pažymėta šio posėdžio protokole.

34 Taryba ir Komisija ginčija ieškovų nurodytų pagrindų pagrįstumą.

35 Prieš pradedant nagrinėti ieškovų nurodytus ieškinių pagrindus, reikia išnagrinėti tam tikrų jų reikalavimų, pagrindų ir argumentų priimtinumą.

Dėl priimtinumo

Dėl prašymo panaikinti Sprendimą 2010/644 ir Reglamentą Nr. 961/2010 priimtinumo

36 Kaip matyti iš šio sprendimo 11 ir 12 punktų, po ieškinių pateikimo Sprendimo 2010/413 II priede esantis sąrašas buvo pakeistas nauju sąrašu, nustatytu Sprendimu 2010/644, o Reglamentas Nr. 423/2007 panaikintas ir pakeistas Reglamentu Nr. 961/2010. Ieškovai prašė leisti iš dalies pakeisti pradinius reikalavimus taip, kad ieškiniais prašoma panaikinti šiuos keturis aktus (toliau kartu – ginčijami aktai).

37 Šiuo klausimu reikia priminti, kad, jeigu vykstant procesui sprendimas ar reglamentas, kuris tiesiogiai ir konkrečiai susijęs su asmeniu, pakeičiamas kitu aktu, kurio dalykas tas pats, jis turėtų būti laikomas nauju faktu, leidžiančiu ieškovui priderinti savo reikalavimus ir ieškinio pagrindus. Iš tiesų, jeigu iš ieškovo būtų reikalaujama pareikšti naują ieškinį, būtų pažeistas gero teisingumo vykdymo principas ir proceso ekonomiškumo reikalavimas. Be to, būtų neteisinga, jeigu atitinkama institucija, atsikirsdama į Sąjungos teisme pateiktame ieškinyje pareikštus kaltinimus dėl teisės akto, galėtų iš dalies pakeisti ginčijamą aktą ar jį pakeisti kitu aktu, ir remtis šiuo pakeitimu procese taip, kad kita šalis netektų galimybės taikyti savo pradinius reikalavimus ir ieškinio pagrindus vėlesniam aktui arba dėl jo pateikti

papildomus reikalavimus ir ieškinio pagrindus (pagal analogiją žr. 2008 m. spalio 23 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *People's Mojahedin Organization of Iran prieš Tarybą*, T-256/07, Rink. p. II-3019, 46 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

38 Todėl pagal šią teismo praktiką nagrinėjamu atveju reikia patenkinti ieškovų prašymus ir pripažinti, kad jų ieškiniais žodinės proceso dalies pabaigoje taip pat siekiama panaikinti Sprendimą 2010/644 ir Reglamentą Nr. 961/2010 tiek, kiek šie aktai su jais susiję, ir leisti šalims performuluoti savo reikalavimus, pagrindus ir argumentus, atsižvelgiant į šią naują aplinkybę, t. y. leisti joms pasinaudoti teise pateikti papildomus reikalavimus, pagrindus ir argumentus (pagal analogiją žr. 37 punkte minėto Sprendimo *People's Mojahedin Organization of Iran prieš Tarybą* 47 punktą).

Dėl antrojo ieškovų reikalavimo ir ketvirtojo ieškinio pagrindo priimtinumo

39 Antruoju reikalavimu ieškovai Bendrojo Teismo prašo pripažinti žalą, kurią jie patyrė dėl ginčijamų aktų priėmimo.

40 Per posėdį ieškovai nurodė, jog antruoju reikalavimu siekia, kad būtų priimtas sprendimas dėl pripažinimo, ir kad ketvirtasis ieškinio pagrindas nurodytas siekiant jį pagrįsti.

41 Tačiau Sąjungos teisme vykstančiame procese nėra teisinių priemonių, leidžiančių teismui priimti sprendimą bendro pobūdžio pareiškimo forma ar iš principo (2005 m. gruodžio 15 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Infront WM prieš Komisiją*, T-33/01, Rink. p. II-5897, 171 punktas ir 2008 m. rugsėjo 3 d. Pirmosios instancijos teismo nutarties *Cofra prieš Komisiją*, T-477/07, neskelbtos Rinkinyje, 21 punktas). Todėl antrąjį reikalavimą ir ketvirtąjį ieškinio pagrindą reikia atmesti, nes Bendrasis Teismas akivaizdžiai neturi kompetencijos jų nagrinėti.

Dėl argumento, kad *Fulmen* nevykdė veiklos Kome/Forde, priimtinumo byloje T-439/10

42 Byloje T-439/10 Taryba ir Komisija tvirtina, kad iki dubliko pateikimo *Fulmen* konkrečiai nepaneigė, kad ji vykdė veiklą Kome/Forde. Todėl jos argumentai šiuo klausimu yra naujas ieškinio pagrindas ir todėl yra nepriimtini pagal Procedūros reglamento 48 straipsnio 2 dalį.

43 Tačiau reikia pažymėti, jog ieškinio 3 punkte *Fulmen* tvirtino, kad ji „niekada kokiu nors būdu neprisidėjo <...> prie branduolinės ar su balistinėmis raketomis susijusios veiklos Irane". Ši formuluotė neabejotinai reiškia, kad *Fulmen* neigė, jog vykdė veiklą Kome/Forde, o tai yra vienintelis veiksmas, kuriuo Taryba ją kaltina, t. y. kad ji dalyvavo atitinkamoje veikloje.

44 Ta pati išvada darytina atsižvelgiant į ieškinio 30 ir 31 punktus, kuriuose *Fulmen* neigia, kad Tarybos nurodytos priežastys, siekiant jai taikyti ribojamąsias priemones, atitinka tikrovę ir yra rimtos. Iš tiesų tariama *Fulmen* veikla Kome/Forde yra vienintelė šios institucijos nurodyta priežastis, dėl kurios ji įtraukta į ginčijamus sąrašus.

45 Šiomis aplinkybėmis reikia pripažinti, kad *Fulmen* ieškinyje neigė, jog vykdė veiklą Kome/Forde, o tai reiškia, kad jos argumentai šiuo klausimu nėra naujas ieškinio pagrindas, kaip tai suprantama pagal Procedūros reglamento 48 straipsnio 2 dalį.

46 Todėl Tarybos ir Komisijos prieštaravimą dėl priimtinumo reikia atmesti.

Dėl esmės

Dėl pirmojo ieškinio pagrindo, susijusio su pareigos motyvuoti, ieškovų teisės į gynybą ir jų teisės į veiksmingą teisminę gynybą pažeidimu

47

Ieškovai tvirtina, kad ginčijamuose aktuose jų atžvilgiu nurodyti nepakankami motyvai, kad procedūroje, kurios pabaigoje priimti šie aktai, nebuvo paisoma jų teisės į gynybą ir kad jiems nepateikusi jų kaltės įrodymų Taryba taip pat pažeidė jų teisę į veiksmingą teisminę gynybą. Byloje T-440/10 F. Mahmoudian taip pat nurodo aplinkybę, kad apie pirmuosius aktus, pagal kuriuos įšaldytos jo lėšos, jam nebuvo pranešta asmeniškai.

– Dėl pareigos motyvuoti

48 Pareiga motyvuoti asmens nenaudai priimtą aktą, numatyta SESV 296 straipsnio antroje pastraipoje ir konkrečiau šios bylos atveju – Sprendimo 2010/413 24 straipsnio 3 dalyje, Reglamento Nr. 423/2007 15 straipsnio 3 dalyje ir Reglamento Nr. 961/2010 36 straipsnio 3 dalyje, siekiama, pirma, suteikti suinteresuotajam asmeniui pakankamai informacijos, kuri leistų žinoti, ar aktas yra pagrįstas, o jeigu jis turi trūkumų – ginčyti jo galiojimą Sąjungos teisme, ir, antra, leisti šiam teismui atlikti šio akto teisėtumo kontrolę. Taip suformuluota pareiga motyvuoti yra esminis Sąjungos teisės principas, nuo kurio gali būti nukrypstama tik dėl imperatyvių reikalavimų. Todėl iš esmės apie motyvus suinteresuotajam asmeniui turi būti pranešama kartu su jo nenaudai priimtu aktu ir motyvų nenurodymo negali ištaisyti tai, kad suinteresuotasis asmuo apie akto motyvus sužino per procesą Sąjungos teisme (šiuo klausimu žr. 2009 m. spalio 14 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Bank Melli Iran prieš Tarybą*, T-390/08, Rink. p. II-3967, 80 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

49 Todėl jei pagal imperatyvius reikalavimus, susijusius su Sąjungos ar jos valstybių narių saugumu ar jų tarptautiniais santykiais, nedraudžiama perduoti tam tikrų duomenų, Taryba pagal Reglamento Nr. 423/2007 15 straipsnio 3 dalį ir Reglamento Nr. 961/2010 36 straipsnio 3 dalį privalo informuoti subjektą, kuriam skirta priemonė, atsižvelgiant į konkrečias aplinkybes, pagal Reglamento Nr. 423/2007 15 straipsnio 3 dalį ar Reglamento Nr. 961/2010 16 straipsnio 2 dalį, apie faktines ir konkrečias priežastis, dėl kurių ji mano, kad ši nuostata jam taikytina. Ji taip pat turi nurodyti faktines ir teisines aplinkybes, sudarančias teisinį priemonės pagrindą, ir motyvus, dėl kurių ji priimta (šiuo klausimu žr. 48 punkte minėto Sprendimo *Bank Melli Iran prieš Tarybą* 81 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

50 Be to, motyvai turi būti pritaikyti prie nagrinėjamo akto pobūdžio ir aplinkybių, kuriomis jis buvo priimtas. Reikalavimas motyvuoti turi būti vertinamas atsižvelgiant į konkretaus atvejo aplinkybes, ypač į akto turinį, motyvų, kuriais remiamasi, pobūdį ir į interesą gauti paaiškinimus, kurį asmenys, jeigu šis aktas jiems skirtas, arba kiti asmenys, su kuriais šis aktas tiesiogiai bei konkrečiai susijęs, gali turėti. Nurodant motyvus, nereikalaujama tiksliai nurodyti visų svarbių faktinių ir teisinių aplinkybių, nes tai, ar akto motyvai yra pakankami, turi būti vertinama atsižvelgiant ne tik į jo tekstą, bet ir į priėmimo aplinkybes bei visas nagrinėjamąją sritį reglamentuojančias teisės normas. Konkrečiai kalbant, asmens nenaudai priimtas aktas yra pakankamai motyvuotas, jeigu jis priimtas suinteresuotajam asmeniui žinomomis aplinkybėmis, leidžiančiomis jam suprasti jo atžvilgiu priimtos priemonės reikšmę (žr. 48 punkte minėto Sprendimo *Bank Melli Iran prieš Tarybą* 82 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

51 Nagrinėjamu atveju iš ginčijamų aktų motyvų matyti, jog *Fulmen* ribojamosios priemonės taikomos dėl to, kad ji tiekė elektros įrangą Kome/Forde, o F. Mahmoudian šios priemonės taikomos kaip *Fulmen* vadovui.

52 Nors šie motyvai yra trumpi, tačiau jie atitinka aukščiau nurodytas teismo praktikoje įtvirtintas taisykles. Iš tiesų jie leidžia ieškovams suprasti, kokiais veiksmais kaltinama *Fulmen* ir ginčyti šių veiksmų tikrumą ar jų svarbą. Iš pateiktų motyvų taip pat galima suprasti, kad F. Mahmoudian ribojamosios priemonės taikomos dėl įtakos, kurią jis, manoma, turi *Fulmen* kaip šios bendrovės vadovas.

53 Be to, tai, kad pateikti motyvai pakankami, patvirtina ieškinių turinys. Iš tiesų ieškovų argumentai dėl jų įtraukimo į ginčijamus sąrašus pagrįstumo susiję būtent su *Fulmen* veiklos Kome/Forde buvimu ir F. Mahmoudian pareigomis *Fulmen*.

54 Tačiau ieškovai nurodo du papildomus kaltinimus.

55 Pirma, tiek *Fulmen*, tiek F. Mahmoudian teigia, kad motyvai nepagrįsti įrodymais, taigi jie ne tik negalėjo įvertinti jų atžvilgiu priimtų priemonių esmės, bet ir jų pagrįstumo.

56 Tačiau ginčijamų aktų motyvavimo klausimas skiriasi nuo klausimo, susijusio su ieškovams inkriminuojamų veiksmų įrodymu, t. y. šiuose aktuose minimomis aplinkybėmis ir jų vertinimu kaip paramos branduolinių ginklų platinimo veiklai (šiuo klausimu žr. 2011 m. lapkričio 16 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Bank Melli Iran prieš Tarybą*, C-548/09 P, Rink. p. I-11433, 88 punktą).

57 Todėl klausimas, ar ginčijamų aktų motyvai yra pagrįsti įrodymais, svarbus nagrinėjant trečiąjį ieškinio pagrindą, susijusį su vertinimo klaida sprendžiant dėl ieškovų dalyvavimo branduolinių ginklų platinimo veikloje. Tačiau jis neturi reikšmės nagrinėjant šį ieškinio pagrindą.

58 Antra, F. Mahmoudian tvirtina, kad ginčijamų sąrašų motyvuose yra daug klaidų, susijusių su jo asmens duomenimis; visų pirma jis nebėra *Fulmen* vadovas.

59 Šiuo atžvilgiu reikia išskirti dviejų tipų duomenis, susijusius su F. Mahmoudian.

60 Pirma, kiek tai susiję su F. Mahmoudian tapatybės duomenimis, t. y. duomenimis, susijusiais su jo pasu ir pilietybės jam suteikimu, aplinkybė, kad jis pareiškė ieškinį Bendrajame Teisme, patvirtina, jog jis suprato, kad jam taikomi ginčijami aktai. Be to, F. Mahmoudian nepateikia argumentų, kuriais siektų įrodyti, kad dėl atitinkamų duomenų netikslumų (be to, Taryba neginčija, kad netikslumų yra) tapo sunkiau suprasti Tarybos prieš jį turimus įrodymus. Šiomis aplinkybėmis negalima pripažinti, kad dėl šių netikslumų pažeista pareiga motyvuoti.

61 Antra, neigdamas, kad yra *Fulmen* vadovas, F. Mahmoudian ginčija faktus, kuriais jo atžvilgiu remiasi Taryba. Tačiau, kaip konstatuota pirmiau 56 punkte, tariamai nepakankamų ginčijamų aktų motyvų klausimas skiriasi nuo šių motyvų pagrįstumo klausimo (šiuo klausimu žr. 1997 m. lapkričio 7 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Cipeke prieš Komisiją*, T-84/96, Rink. p. II-2081, 47 punktą), taigi argumentas, susijęs su tuo, kad F. Mahmoudian nebėra *Fulmen* vadovas, yra nereikšmingas nagrinėjant šį ieškinio pagrindą.

62 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, reikia atmesti kaltinimą dėl pareigos motyvuoti pažeidimo kaip iš dalies nepagrįstą ir iš dalies nereikšmingą.

– Dėl nepranešimo asmeniškai F. Mahmoudian apie Sprendimą 2010/413 ir Įgyvendinimo reglamentą Nr. 668/2010

63 F. Mahmoudian tvirtina, kad apie pirmuosius aktus, pagal kuriuos įšaldytos jo lėšos, t. y. Sprendimą 2010/413 ir Įgyvendinimo reglamentą Nr. 668/2010 jam nebuvo pranešta asmeniškai, o tik paskelbta *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

64 Šiuo atžvilgiu Reglamento Nr. 423/2007 15 straipsnio 3 dalimi, galiojusia priimant Įgyvendinimo reglamentą Nr. 668/2010, Taryba buvo įpareigota nurodyti konkrečias ir specifines priežastis, dėl kurių buvo priimti sprendimai pagal šio reglamento 7 straipsnio 2 dalį, ir apie jas pranešti susijusiems asmenims, subjektams ir organizacijoms. Analogiška nuostata yra Sprendimo 2010/413 24 straipsnio 3 dalyje.

65 Nors iš esmės Taryba privalo įvykdyti Reglamento Nr. 423/2007 15 straipsnio 3 dalyje nustatytą pareigą pranešdama asmeniškai, šioje nuostatoje nenumatytas joks konkretus būdas, nes joje nurodyta tik pareiga „pranešti“ suinteresuotajam asmeniui apie jo įtraukimo į ginčijamus sąrašus priežastis (šiuo klausimu žr. 56 punkte minėto 2011 m. lapkričio 16 d. Sprendimo *Bank Melli Iran prieš Tarybą* 52 ir 56 punktus). Panašiai Sprendimo 2010/413 24 straipsnio 3 dalyje tik numatyta, kad Taryba „praneša apie savo sprendimą“.

66 Šiomis aplinkybėmis svarbu užtikrinti atitinkamų nuostatų veiksmingumą (pagal analogiją žr. 56 punkte minėto 2011 m. lapkričio 16 d. Sprendimo *Bank Melli Iran prieš Tarybą* 56 punktą).

67 Šiuo atveju neginčijama, kad atskirai F. Mahmoudian apie Sprendimą 2010/413 ir Įgyvendinimo reglamentą Nr. 668/2010 asmeniškai nepranešta. Tačiau šalys nesutaria dėl klausimo, ar Taryba žinojo F. Mahmoudian adresą ir ar prireikus ji privalėjo imtis priemonių jį išsiaiškinti savo iniciatyva.

68 Vis dėlto reikia pažymėti, kad nepaisant to, jog asmeniškai pranešta nebuvo, F. Mahmoudian pateikė Tarybai savo pastabas dėl jam taikytinų ribojamųjų priemonių priėmimo 2010 m. rugpjūčio 26 d. laišku, t. y. per šiuo tikslu nustatytą terminą. Jis taip pat per nustatytą terminą pareiškė ieškinį dėl Sprendimo 2010/413 ir Įgyvendinimo reglamento Nr. 668/2010 panaikinimo Bendrajam Teismui. Be to, jis nenurodo konkrečių argumentų siekdamas įrodyti, kad dėl atskiro pranešimo apie atitinkamus aktus nebuvimo tapo sunkiau gintis prieš Tarybą vykstant administracinei procedūrai ar vykstant procesui Bendrajame Teisme.

69 Šiomis aplinkybėmis reikia manyti, kad neatsižvelgiant į tai, ar Taryba žinojo F. Mahmoudian adresą ar privalėjo imtis priemonių jį sužinoti, Sprendimo 2010/413 24 straipsnio 3 dalyje ir Reglamento Nr. 423/2007 15 straipsnio 3 dalyje numatytos pareigos nesilaikymas nesutrukdė pastarajam sužinoti apie konkrečias ir specifines priežastis, dėl kurių priimtos jam taikytinos ribojamosios priemonės. Todėl šiuo atveju tuo, kad F. Mahmoudian nebuvo asmeniškai pranešta apie Sprendimą 2010/413 ir Įgyvendinimo reglamentą Nr. 668/2010, negalima pateisinti šių aktų panaikinimo.

70 Todėl F. Mahmoudian argumentus šiuo klausimu reikia atmesti kaip nereikšmingus.

– Dėl teisės į gynybą paisymo principo

71 Pagal nusistovėjusią teismo praktiką teisės į gynybą, ir visų pirma teisės būti išklausytam, paisymas bet kokioje procedūroje, kuri buvo pradėta subjekto atžvilgiu ir gali pasibaigti jo nenaudai priimtu aktu, yra pagrindinis Sąjungos teisės principas ir turi būti užtikrintas net nesant nagrinėjamą procedūrą reglamentuojančių teisės aktų (48 punkte minėto 2009 m. spalio 14 d. Sprendimo *Bank Melli Iran prieš Tarybą* 91 punktas).

72 Pagal teisės į gynybą paisymo principą reikalaujama, pirma, kad suinteresuotajam subjektui būtų pranešta apie įrodymus, kuriais pagrįstas jo nenaudai priimtas aktas. Antra, jis turi turėti galimybę veiksmingai pareikšti savo nuomonę dėl šių įrodymų (pagal analogiją žr. 2006 m. gruodžio 12 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Organisation des Modjahedines du peuple d'Iran prieš Tarybą*, T-228/02, Rink. p. II-4665, toliau – Sprendimas *OMPI*, 93 punktą).

73 Pirmiausia Taryba ir Komisija nesutinka, kad nagrinėjamu atveju taikytinas teisės į gynybą paisymo principas. Remdamosi 2010 m. gegužės 19 d. Bendrojo Teismo sprendimu *Tay Za prieš Tarybą* (T-181/08, Rink. p. II-1965, 121–123 punktai) jos tvirtina, kad ieškovams ribojamosios priemonės taikomos ne dėl jų pačių veiklos, o dėl to, kad jie priklauso bendrai asmenų ir subjektų kategorijai. Todėl ribojamųjų priemonių priėmimo procedūra nebuvo pradėta ieškovų atžvilgiu, kaip tai suprantama pagal aukščiau 71 punkte nurodytą teismo praktiką, ir todėl jie negali remtis teise į gynybą arba gali ja remtis tik ribotai.

74 Šiems argumentams negalima pritarti.

75 Iš tiesų, pirma, iš ginčijamų aktų motyvų matyti, kad ribojamųjų priemonių nustatymas ieškovams pagrįstas tariama *Fulmen* veikla Kome/Forde ir F. Mahmoudian įtaka *Fulmen*. Taigi, skirtingai nei byloje, kurioje priimtas 73 punkte minėtas Sprendimas *Tay Za prieš Tarybą*, ieškovams ribojamosios priemonės taikomos todėl, kad manoma, jog jie patys dalyvauja branduolinių ginklų platinimo veikloje, o ne dėl to, kad jie priklauso bendrai asmenų ir subjektų, susijusių su Irano Islamo Respublika, kategorijai.

76 Todėl 73 punkte minėto Sprendimo *Tay Za prieš Tarybą* 121–123 punktai netaikytini šioje byloje.

77 Antra, bet kuriuo atveju Sprendimo 2010/413 24 straipsnio 3 ir 4 dalyse, Reglamento Nr. 423/2007 15 straipsnio 3 dalyje ir Reglamento Nr. 961/2010 36 straipsnio 3 ir 4 dalyse numatytos nuostatos, kuriomis užtikrinama subjektų, kuriems taikomos pagal šiuos teisės aktus priimtos ribojamosios priemonės, teisė į gynybą. Ar šios teisės paisoma, tikrina Sąjungos teismas (48 punkte minėto 2009 m. spalio 14 d. Sprendimo *Bank Melli Iran prieš Tarybą* 37 punktas).

78 Šiomis aplinkybėmis darytina išvada, kad šiuo atveju ieškovai gali remtis teisės į gynybą paisymo principu.

79 Šiuo atžvilgiu ieškovai tvirtina, kad priimdama Sprendimą 2010/413 ir Įgyvendinimo reglamentą Nr. 668/2010 Taryba jiems nepranešė apie prieš juos turimus įrodymus ir nesuteikė jiems galimybės veiksmingai pateikti nuomonės.

80 Pagal teismo praktiką, kalbant apie pirmąjį aktą, pagal kurį įšaldytos subjekto lėšos, reikia nurodyti, kad apie įrodymus prieš subjektą turi būti pranešama priimant atitinkamą aktą arba kuo greičiau po jo priėmimo. Suinteresuotojo subjekto prašymu, jis taip pat turi teisę pateikti nuomonę dėl šių įrodymų priėmus aktą (šiuo klausimu ir pagal analogiją žr. 2008 m. rugsėjo 3 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Kadi ir Al Barakaat International Foundation prieš Tarybą ir Komisiją*, C-402/05 P ir C-415/05 P, Rink. p. I-6351, 342 punktą ir 72 punkte minėto Sprendimo *OMPI* 137 punktą).

81 Šiuo atveju apie pirmųjų aktų, pagal kuriuos įšaldytos ieškovų lėšos, t. y. Sprendimo 2010/413 ir Įgyvendinimo reglamento Nr. 668/2010 priėmimą *Fulmen* asmeniškai pranešta 2010 m. liepos 28 d. Kalbant apie F. Mahmoudian, iš šio sprendimo 67–69 punktų matyti, kad tai, jog apie atitinkamus aktus nebuvo pranešta asmeniškai, jam nesukliudė sužinoti konkrečias ir specifines priežastis, dėl kurių priimtos jam taikytinos ribojamosios priemonės, o tai reiškia, kad ši aplinkybė neturėjo įtakos jo teisei į gynybą.

82 Dėl pranešimo apie prieš juos turimus įrodymus turinio ieškovai nurodo, kad nepaisant jų 2010 m. rugpjūčio 26 d. ir rugsėjo 14 d. laiškuose suformuluotų prašymų Taryba jiems nepranešė apie įrodymus, visų pirma dokumentus, kuriais remdamasi priėmė jiems taikytinas ribojamąsias priemones.

83 Šiuo atžvilgiu atsakydama į minėtus laiškus Taryba nurodė, kad jos bylos medžiagoje nėra kitų įrodymų, nei nurodytieji ginčijamuose aktuose.

84 Priešingai nei tvirtina ieškovai, šia nuoroda jų teisė į gynyba nepažeidžiama. Iš tiesų Taryba neapsunkino ieškovų gynybos slėpdama įrodymų, kuriais pagrįsti jos tvirtinimai, buvimą ar turinį. Priešingai, pripažindama, kad jos bylos medžiagoje nėra jokio papildomo svarbaus įrodymo, ji suteikė galimybę ieškovams remtis šia aplinkybe, kaip jie padarė trečiajame ieškinio pagrinde.

85 Kiek tai susiję su ieškovų teise veiksmingai pareikšti savo nuomonę, reikia pripažinti, kad 2010 m. liepos 26 d. priėmus pirmuosius aktus, pagal kuriuos įšaldytos ieškovų lėšos, jie Tarybai 2010 m. rugpjūčio 26 d. ir rugsėjo 14 d. išsiuntė laiškus, kuriuose nurodė savo argumentus ir paprašė panaikinti jiems taikytinas ribojamąsias priemones. Taryba į šiuos laiškus atsakė 2010 m. spalio 28 d. Todėl negalima pripažinti, kad pažeista ieškovų teisė veiksmingai pareikšti savo nuomonę.

86 Šiomis aplinkybėmis kaltinimą dėl ieškovų teisės į gynybą pažeidimo reikia atmesti kaip nepagrįstą.

– Dėl teisės į veiksmingą teisminę gynybą

87 Veiksmingos teisminės gynybos principas yra bendrasis Sąjungos teisės principas, kylantis iš valstybėms narėms bendrų konstitucinių tradicijų ir įtvirtintas 1950 m. lapkričio 4 d. Romoje pasirašytos Žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos 6 ir 13 straipsniuose bei 2000 m. Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos (OL C 303, 2007, p. 1) 47 straipsnyje. Teisminės kontrolės veiksmingumas reiškia, kad atitinkama Sąjungos institucija privalo ribojamosios priemonės taikymo motyvus pranešti suinteresuotajam subjektui, kiek įmanoma, arba šią priemonę priimant, arba bent jau kuo greičiau po to, kai ją priėmė, kad suinteresuotasis subjektas galėtų pasinaudoti savo teise pareikšti ieškinį per nustatytą terminą. Šios pareigos pranešti tokius motyvus laikymasis iš tiesų būtinas tiek dėl to, kad asmenys, kuriems taikomos ribojamosios priemonės, galėtų kuo geresnėmis sąlygomis ginti savo teises ir visiškai susipažinę su informacija nuspręsti, ar tikslinga kreiptis į Sąjungos teismą, tiek dėl to, kad šis galėtų visiškai vykdyti atitinkamo akto teisėtumo kontrolę, o tai yra jo pareiga (šiuo klausimu ir pagal analogiją žr. 80 punkte minėto Sprendimo *Kadi ir Al Barakaat International Foundation prieš Tarybą ir Komisiją* 335–337 punktus ir jame nurodytą teismo praktiką).

88 Šiuo atveju pirmiausia iš šio sprendimo 51–62 punktų matyti, kad ginčijamuose aktuose buvo pateikta pakankamai tiksli informacija dėl ieškovams taikytinų ribojamųjų priemonių priėmimo motyvų.

89 Be to, apie šiuos motyvus pranešta atskirai *Fulmen*. Kalbant apie F. Mahmoudian, reikia nurodyti, jog iš 67–69 punktų matyti, kad tai, jog asmeniškai nepranešta apie Sprendimą 2010/413 ir Įgyvendinimo reglamentą Nr. 668/2010, neturėjo įtakos jo procesinėms teisėms, įskaitant teisei į veiksmingą teisminę gynybą.

90 Galiausiai, Bendrasis Teismas gali visiškai vykdyti ginčijamų aktų teisėtumo kontrolę.

91 Šiomis aplinkybėmis kaltinimą dėl ieškovų teisės į veiksmingą teisminę gynybą pažeidimo reikia atmesti kaip nepagrįstą.

92 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, pirmąjį ieškinio pagrindą reikia atmesti.

Dėl trečiojo ieškinio pagrindo, susijusio su vertinimo klaida sprendžiant dėl ieškovų dalyvavimo branduolinių ginklų platinimo veikloje

93 Trečiuoju pagrindu ieškovai tvirtina, kad Taryba padarė vertinimo klaidą nuspręsdama, kad jie teikė paramą branduolinių ginklų platinimo veiklai.

94 Siekdami pagrįsti savo poziciją ieškovai pateikia du argumentus. Pirmuoju argumentu, nurodytu abiejose bylose, jie ginčija tai, kad *Fulmen* vykdė veiklą Kome/Forde, ir tvirtina, kad Taryba neįrodė savo teiginių šiuo klausimu.

95 Taryba tvirtina, kad *Fulmen* dalyvavo montuojant elektros įrangą Kome/Forde. Per posėdį Taryba pridūrė, kad iš jos negali būti reikalaujama pateikti šio tvirtinimo įrodymų. Iš tiesų, anot Tarybos, Sąjungos teismo kontrolė turi būti apribota patikrinimu, ar nurodyti motyvai, kuriais pateisinamas ribojamųjų priemonių priėmimas, yra „įtikimi“. Taip yra šiuo atveju, atsižvelgiant į tai, kad *Fulmen* yra bendrovė, seniai veikianti Irano elektros įrangos rinkoje ir turinti daug darbuotojų.

96 Šiuo atžvilgiu reikia priminti, kad akto, kuriuo priimtos subjektui taikytinos ribojamosios priemonės, teisėtumo teisminė kontrolė apima tiek jį pagrindžiančių faktų ir aplinkybių vertinimą, tiek įrodymų ir informacijos, kuriais pagrįstas toks vertinimas, patikrinimą. Kilus ginčui, Taryba turi pateikti šiuos įrodymus, kad Sąjungos teismas galėtų juos patikrinti (šiuo klausimu žr. 48 punkte minėto 2009 m. spalio 14 d. Sprendimo *Bank Melli Iran prieš Tarybą* 37 ir 107 punktus).

97 Taigi, priešingai nei teigia Taryba, teisėtumo kontrolė, kuri turi būti atlikta šiuo atveju, nėra apribota tik nurodytų motyvų abstrakčios „tikimybės“ patikrinimu, o turi apimti klausimą, ar šie motyvai pakankamai teisiškai pagrįsti įrodymais ir konkrečia informacija.

98 Taryba taip pat negali teigti, kad ji neprivalo pateikti tokių įrodymų.

99 Šiuo atžvilgiu Taryba tvirtina, pirma, kad ieškovams taikytinos ribojamosios priemonės priimtos valstybės narės siūlymu pagal Sprendimo 2010/413 23 straipsnio 2 dalyje numatytą procedūrą. Tačiau ši aplinkybė nepanaikina fakto, jog ginčijami aktai yra Tarybos aktai, kuri dėl to privalo įsitikinti, kad jų priėmimas yra pateisinamas, prireikus prašydama atitinkamą valstybę narę jai pateikti šiuo tikslu reikalingus įrodymus ir informaciją.

100 Antra, Taryba negali remtis tuo, kad atitinkami įrodymai gauti iš konfidencialių šaltinių ir todėl negali būti atskleisti. Iš tiesų, jei šia aplinkybe galbūt galėtų būti pateisinami šių įrodymų pranešimo ieškovams ar jų advokatams apribojimai, vis tik, atsižvelgiant į esminį teisminės kontrolės vaidmenį, kiek tai susiję su ribojamųjų priemonių priėmimu, Sąjungos teismas turi galėti patikrinti tokių priemonių teisėtumą ir pagrįstumą, ir negalima remtis tuo, kad Tarybos naudojami įrodymai ir informacija yra slapti ar konfidencialūs (pagal analogiją žr. 72 punkte minėto Sprendimo *OMPI* 155 punktą). Be to, Taryba neturi teisės pagrįsti sprendimo dėl ribojamųjų priemonių taikymo valstybės narės pateikta informacija ar bylos duomenimis, jei ši valstybė narė nenori leisti jų pateikti Sąjungos teismui, įgaliotam atlikti šio sprendimo teisėtumo kontrolę (pagal analogiją žr. 2008 m. gruodžio 4 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *People's Mojahedin Organization of Iran prieš Tarybą*, T-284/08, Rink. p. II-3487, 73 punktą).

101 Trečia, Taryba klaidingai teigia, kad atsižvelgiant į atitinkamų veiksmų slaptumą iš jos negali būti reikalaujama pateikti įrodymų dėl subjekto dalyvavimo branduolinių ginklų platinimo veikloje. Vien tik tai, kad priimti ribojamąsias priemones pasiūlyta pagal Sprendimo 2010/413 23 straipsnio 2 dalį, leidžia daryti prielaidą, kad pagal aplinkybes atitinkama valstybė narė ar Sąjungos vyriausiasis įgaliotinis užsienio reikalams ir saugumo politikai turi įrodymų ar informacijos, įrodančių, jo nuomone, kad atitinkamas subjektas dalyvauja branduolinių ginklų platinimo veikloje. Kita vertus, galimi Tarybai kilę sunkumai bandant įrodyti šį dalyvavimą tam tikrais atvejais gali turėti įtakos iš jos reikalaujamų pateikti įrodymų apimčiai. Tačiau dėl šių sunkumų ji negali būti visiškai atleidžiama nuo jai tenkančios įrodinėjimo pareigos.

102 Dėl šio vertinimo Taryba nepateikė jokios informacijos ar įrodymo, kad pagrįstų ginčijamuose aktuose nurodytą motyvą. Kaip iš esmės ji pati pripažįsta, ji rėmėsi vien nepatvirtintais įtarimais, kad *Fulmen* montavo elektros įrangą Kome/Forde, kai ši vieta dar nebuvo nustatyta.

103 Šiomis aplinkybėmis reikia pripažinti, jog Taryba nepateikė įrodymų, kad *Fulmen* vykdė veiklą Kome/Forde, ir todėl pritarti trečiajam pagrindui, nesant reikalo spręsti dėl antrojo argumento, F. Mahmoudian nurodyto byloje T-440/10 dėl jo pareigų *Fulmen*.

104 Kadangi Taryba ginčijamuose aktuose nenurodė kitų aplinkybių, pateisinančių ribojamųjų priemonių nustatymą *Fulmen* ir F. Mahmoudian, šiuos aktus reikia panaikinti tiek, kiek jie susiję su ieškovais.

105 Kiek tai susiję su ginčijamų aktų panaikinimo pasekmėmis laiko atžvilgiu, pirmiausia reikia pažymėti, kad Įgyvendinimo reglamentas Nr. 668/2010, kuriuo iš dalies pakeistas Reglamento Nr. 423/2007 V priede esantis sąrašas, nebesukelia teisinių pasekmių pastarąjį reglamentą panaikinus Reglamentu Nr. 961/2010.

106 Be to, dėl Reglamento Nr. 961/2010 reikia priminti, kad pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 60 straipsnio antrą pastraipą, nukrypstant nuo SESV 280 straipsnio, Bendrojo Teismo sprendimai, skelbiantys reglamentą negaliojančiu, įsigalioja tik pasibaigus šio Statuto 56 straipsnio pirmoje pastraipoje nurodytam apeliacinio skundo pateikimo terminui arba, jeigu per šį laikotarpį

paduodamas apeliacinis skundas, nuo apeliacinio skundo atmetimo dienos. Taigi Taryba nuo pranešimo apie šį sprendimą turi dviejų mėnesių ir dešimties dienų, pridedamų dėl nuotolio, terminą, kad ištaisytų nustatytus pažeidimus, prireikus priimdama naujas ribojamąsias priemones ieškovų atžvilgiu. Nagrinėjamu atveju, atsižvelgiant į didelį šių priemonių poveikį ieškovų teisėms ir laisvėms, rimtos ir nepataisomos žalos ribojamųjų priemonių, kurios nustatytos Reglamentu Nr. 961/2010, veiksmingumui atsiradimo rizika neatrodo pakankamai didelė, kad būtų galima pateisinti šio reglamento palikimą galioti ieškovų atžvilgiu pasibaigus Teisingumo Teismo statuto 60 straipsnio antroje pastraipoje numatytam terminui (pagal analogiją žr. 2011 m. rugsėjo 16 d. Bendrojo Teismo sprendimo *Kadio Morokro prieš Tarybą*, T-316/11, neskelbto Rinkinyje, 38 punktą).

107 Galiausiai, kiek tai susiję su Sprendimo 2010/413, iš dalies pakeisto Sprendimu 2010/644, panaikinimo pasekmėmis laiko atžvilgiu, reikia priminti, kad pagal SESV 264 straipsnio antrą pastraipą Bendrasis Teismas gali, jei mano, kad būtina, nurodyti, kurios paskelbto negaliojančiu akto pasekmės lieka galutinės. Šiuo atveju skirtumas tarp Reglamento Nr. 961/2010 panaikinimo įsigaliojimo dienos ir Sprendimo 2010/413, iš dalies pakeisto Sprendimu 2010/644, panaikinimo įsigaliojimo dienos gali labai pakenkti teisiniam saugumui, nes šiais dviem aktais ieškovams nustatytos tokios pačios priemonės. Todėl Sprendimo 2010/413, iš dalies pakeisto Sprendimu 2010/644, pasekmės, susijusios su ieškovais, turi likti galioti iki Reglamento Nr. 961/2010 panaikinimo įsigaliojimo dienos (pagal analogiją žr. 106 punkte minėto Sprendimo *Kadio Morokro prieš Tarybą* 39 punktą).

Dėl bylinėjimosi išlaidų

108 Pagal Procedūros reglamento 87 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi Taryba pralaimėjo bylą, ji turi padengti bylinėjimosi išlaidas pagal ieškovų pateiktus reikalavimus.

109 Pagal to paties reglamento 87 straipsnio 4 dalies pirmą pastraipą įstojusios į bylą institucijos pačios padengia savo išlaidas. Todėl Komisija padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (ketvirtoji kolegija)

nusprendžia:

1. **Panaikinti, kiek susiję su *Fulmen* ir Fereydoun Mahmoudian:**

   — **2010 m. liepos 26 d. Tarybos sprendimą 2010/413/BUSP dėl ribojamųjų priemonių Iranui, kuriuo panaikinama Bendroji pozicija 2007/140/BUSP,**

   — **2010 m. liepos 26 d. Tarybos įgyvendinimo reglamentą (ES) Nr. 668/2010, kuriuo įgyvendinama Reglamento (EB) Nr. 423/2007 dėl ribojančių priemonių Iranui 7 straipsnio 2 dalis,**

   — **2010 m. spalio 25 d. Tarybos sprendimą 2010/644/BUSP, kuriuo iš dalies keičiamas Sprendimas 2010/413,**

   — **2010 m. spalio 25 d. Tarybos reglamentą (ES) Nr. 961/2010 dėl ribojamųjų priemonių Iranui, kuriuo panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 423/2007.**

2. **Sprendimo 2010/413, iš dalies pakeisto Sprendimu 2010/644, pasekmės, susijusios su *Fulmen* ir F. Mahmoudian, lieka galioti iki Reglamento Nr. 961/2010 panaikinimo įsigaliojimo dienos.**

3. Atmesti likusią ieškinio dalį.

4. Europos Sąjungos Taryba padengia savo ir *Fulmen* bei F. Mahmoudian patirtas bylinėjimosi išlaidas.

5. Europos Komisija padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Pelikánová Jürimäe Van der Woude

Paskelbta 2012 m. kovo 21 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Parašai.